

El gegant Dausà

Joan Dausà té un poder d'atracció extraordinari. El Teatre de Bescanó va ser diumenge la meca de peregrinació de molts dels seus fans, que havien esgotat les entrades des de feia dies. Sold out, destacava el web. L'actor i músic portava a terres gironines el seu darrer disc, que va presentar fa un any, just abans de Sant Jordi. Precisament, a Bescanó va començar el concert amb la cançó que dona títol al disc: Ara som gegants. "Ets una nota que s'apaga, ets un record que ja no fa mal", diu la lletra d'un treball que pretén parlar de la superació personal i col·lectiva. Com del nen que no té por de Tanca els ulls. Del nou disc les va tocar gairebé totes. Tan sols al calaix va deixar guardada Per si demà no surt el sol. El nou projecte discogràfic de Joan Dausà va sorgir després de tres anys de reflexió. Sobre l'escenari del Teatre de Bescanó va explicar com els primers treballs eren una colla de cançons agrupades en un disc. L'Ara som gegants va més enllà, i tots els temes donen un sentit, una harmonia al conjunt. El músic és especialista a crear unes lletres amb històries quotidianes, pròximes a un públic que fàcilment s'hi pot sentir identificat. Relats de ruptures com Diria que eres tu, que el protagonista es retroba amb la seva exparella justament la nit que els amics el treuen a sopar per ajudar-lo que superi la ruptura. "Seria tan feliç si tornem junts a casa", li confessa a la noia.

A Bescanó també hi va haver moments per recordar les bandes sonores de Barcelona nit d'estiu i Barcelona nit d'hivern, i descobrir la més nova de totes: Tot anirà bé. Per batalles contra l'oblit: Obriu-me el cap. Per recordar que Caure no feia mal, perquè l'àvia et feia "un petó d'aquells que tot ho curaven". O per alçar el puny ben alt i dir ben fort: No pots tancar-nos a tots, una crida per un judici just i el respecte dels drets humans.

Abans de la Gran eufòria final amb explosió de confeti inclòs, no podia faltar la cançó dels valents: Jo mai mai. Quantes vegades ens hem quedat callats, mirant com les coses passen sense fer res, sense mostrar el que sentim? I aleshores surt la pregunta que mai té resposta: "Que hauria passat si...?". A Jo mai mai, el puto Héctor es treu els fantasmes de sobre i obté la resposta.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 05-03-2019, Pàgina 47

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1563855-el-gegant-dausa.html>